

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาการเปิดรับ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ด้วยวิธีการสำรวจ (Survey Research) โดยมุ่งศึกษาการเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กที่มีอายุระหว่าง 11 - 15 ปี ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ โดยใช้การวัดแบบครั้งเดียว (One-shot Study) และใช้แบบสอบถามแบบมีโครงสร้างแน่นอนเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ประชากร

ประชากรที่ผู้วิจัยใช้ทำการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ เด็กที่มีอายุระหว่าง 11 - 15 ปี ที่ศึกษาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร สำหรับสาเหตุที่เลือกศึกษาเด็กกลุ่มนี้เนื่องจากทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาในระดับว่า เด็กในช่วงนี้สามารถคิดอย่างเป็นเหตุผลและคิดในสิ่งที่ซับซ้อนอย่างเป็นนามธรรมได้มากขึ้น ประกอบกับเด็กที่ศึกษาอยู่ในเขตกรุงเทพฯ จะเป็นเด็กที่มีโอกาสเปิดรับสื่อได้อย่างทั่วถึงกว่าเด็กในพื้นที่อื่น ทั้งนี้ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า เด็กที่มีอายุระหว่าง 11 - 15 ปี เป็นเด็กที่ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงจะศึกษาจากเด็กที่ศึกษาอยู่ ณ โรงเรียนมัธยมต้นในเขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง

จากรายงานเบื้องต้นการสำรวจเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2545 สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พบว่า เด็กที่ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร มีจำนวน 291,048 คน ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดตัวอย่างโดย การคำนวณจากสูตรการหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากรในงานวิจัยนี้ คือ เด็กที่ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 291,048 คน

e = ความคลาดเคลื่อนของข้อมูลที่เก็บรวบรวมไว้ จากกลุ่มตัวอย่างเท่าที่จะยอมรับได้ ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 0.05

แทนค่าสูตร

$$\begin{aligned} n &= \frac{291,048}{1 + (291,048 \times (0.05)^2)} \\ &= \frac{291,048}{728.62} \\ &= 399.45 \end{aligned}$$

โดยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 402 คน

การสุ่มตัวอย่าง

ในการสุ่มตัวอย่างเพื่อใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) โดยแบ่งเป็นขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) คือ เลือกศึกษาเฉพาะเด็กที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร

ขั้นตอนที่ 2 สุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) คือ ผู้วิจัยจะแบ่งกลุ่มตามลักษณะของโรงเรียนเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มโรงเรียนเอกชน และโรงเรียนรัฐบาล

ขั้นตอนที่ 3 สุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) คือ ผู้วิจัยจะจับฉลากชื่อโรงเรียนที่จะใช้ในการเก็บข้อมูล 6 โรงเรียน ได้แก่

โรงเรียนเอกชน

1. โรงเรียนเสตะเวช
2. โรงเรียนกันตะบุตร
3. โรงเรียนตรีมิตรวิทยา

โรงเรียนรัฐบาล

1. โรงเรียนนวมินทราชินูทิศดินทร์เดชา
2. โรงเรียนนวมินทราชินูทิศเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า
3. โรงเรียนวัดปากน้ำ

ขั้นตอนที่ 4 ผู้วิจัยทำการกำหนดโควตา (Quota Sampling) โดยกำหนดสัดส่วนของประชากรที่จะใช้ในการศึกษา โรงเรียนละ 67 คน รวมแล้วจะได้ทั้งหมด 402 คน

ขั้นตอนที่ 5 การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามโรงเรียนที่ได้ในขั้นตอนที่ 3

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสอบถามประเภทให้กลุ่มตัวอย่างกรอกคำตอบเอง (Self-administered Questionnaire) เป็นชนิดคำถามปลายปิด (Close-ended Question) คำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และคำถามปลายเปิด (Open Question) โดยแบ่งเนื้อหาของแบบสอบถามเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประเภทของโรงเรียน (เอกชนหรือรัฐบาล) เพศ อาชีพของผู้ปกครอง การศึกษาของผู้ปกครอง รายได้เฉลี่ยของครอบครัว มีจำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก ตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ได้แก่ ความถี่ในการเปิดรับชม ระยะเวลาในการเปิดรับชม สาเหตุที่เปิดรับชม ลักษณะการเปิดรับชม บุคคลที่ร่วมรับชม รวมทั้งคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมอื่นๆ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลประกอบ มีจำนวนรวมทั้งหมด 15 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว มีจำนวน 29 ข้อ

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่มีต่อรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว มีจำนวน 2 ข้อ

ในการสร้างแบบสอบถามครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษารวบรวมข้อมูลต่างๆ จากเอกสารต่างๆ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรจากสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเด็ก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว

ตัวแปรอิสระ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ ประเภทของโรงเรียน (โรงเรียนเอกชนหรือโรงเรียนรัฐบาล) เพศ อาชีพของผู้ปกครอง การศึกษาของผู้ปกครอง รายได้เฉลี่ยของครอบครัว

ตัวแปรตาม พฤติกรรมการเปิดรับ ได้แก่ ความถี่ในการเปิดรับชม ระยะเวลาในการเปิดรับชม สาเหตุที่เปิดรับชม ลักษณะการเปิดรับชม บุคคลที่ร่วมรับชม

สมมติฐานข้อที่ 2 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเด็กมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว

ตัวแปรอิสระ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ ประเภทของโรงเรียน (โรงเรียนเอกชนหรือโรงเรียนรัฐบาล) เพศ อาชีพของผู้ปกครอง การศึกษาของผู้ปกครอง รายได้เฉลี่ยของครอบครัว

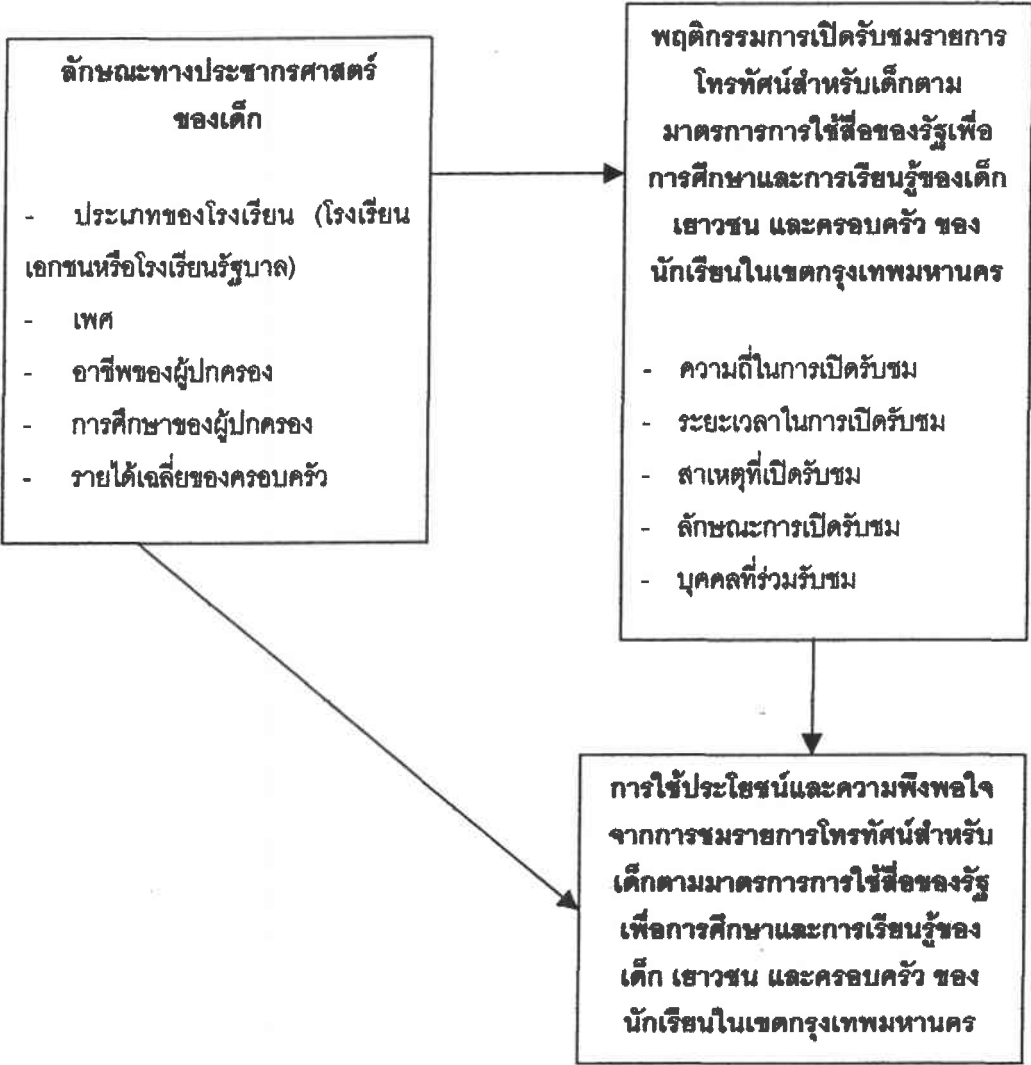
ตัวแปรตาม การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว

สมมติฐานข้อที่ 3 พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว

ตัวแปรอิสระ พฤติกรรมการเปิดรับ ได้แก่ ความถี่ในการเปิดรับชม ระยะเวลาในการเปิดรับชม สาเหตุที่เปิดรับชม ลักษณะการเปิดรับชม บุคคลที่ร่วมรับชม

ตัวแปรตาม การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว

ภาพที่ 3.1
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

การวัดค่าตัวแปร และเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบ

1. การวัดตัวแปรลักษณะทางประชากรศาสตร์

1.1 ประเภทโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

- โรงเรียนเอกชน
- โรงเรียนรัฐบาล

1.2 เพศของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

- เพศชาย
- เพศหญิง

1.3 อาชีพของผู้ปกครอง ของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่

- รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- พนักงานบริษัทเอกชน/ห้างร้าน/ธนาคาร
- ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย
- รับจ้าง/งานบริการ
- พ่อบ้าน
- อื่นๆ

1.4 การศึกษาของผู้ปกครอง ของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 7 กลุ่ม ได้แก่

- ต่ำกว่าประถมศึกษา
- ประถมศึกษา
- มัธยมศึกษา
- อาชีวศึกษา/อนุปริญญา
- ปริญญาตรี
- สูงกว่าปริญญาตรี
- อื่นๆ

1.5 รายได้เฉลี่ยของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่

- ต่ำกว่า 5,000 บาท
- 5,001-10,000 บาท
- 10,001-15,000 บาท
- 15,001-20,000 บาท

- 20,001-30,000 บาท
- มากกว่า 30,001 บาท

2. การวัดพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว

2.1 ความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

- ทุกวัน
- 5-6 วัน ต่อสัปดาห์
- 3-4 วัน ต่อสัปดาห์
- 1-2 วัน ต่อสัปดาห์

2.2 ระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

- ประมาณ 1 ชั่วโมง
- ประมาณ 45 นาที
- ประมาณ 30 นาที
- ประมาณ 15 นาที

2.3 สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

- ต้องการเปิดรับชมเอง
- คุณพ่อคุณแม่หรือผู้ปกครองเปิดรับชม
- เปิดรับชมตามเพื่อน
- อื่นๆ

2.4 ลักษณะการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

- ตั้งใจชมมาก โดยชมเรื่องเดียวตลอดจนจบ
- ตั้งใจชมพอสมควร โดยเปลี่ยนไปดูของอื่นเมื่อละครน่าเบื่อหรือไม่สนุก

- ชมผ่านๆ ไม่ตั้งใจมากนัก โดยเปลี่ยนช่องสลับไปมากับช่องอื่น
- ไม่ตั้งใจชม โดยเปิดทิ้งไว้เป็นเพื่อน หรือทำกิจกรรมอื่นๆ ด้วยขณะชมละคร

2.5 บุคคลที่กลุ่มตัวอย่างมักชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการใช้สื่อของรัฐเพื่อการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

- ชมคนเดียว
- ชมกับพ่อ/แม่/ผู้ปกครอง
- ชมกับเพื่อน
- อื่นๆ

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้สอบถามถึงพฤติกรรมอื่นๆ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบ โดยจะนำเสนอข้อมูลในรูปความถี่และร้อยละ ซึ่งมีดังนี้

1. การชมโทรทัศน์โดยเฉลี่ยในแต่ละวันของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่
 - มากกว่า 4 ชั่วโมง
 - 3-4 ชั่วโมง
 - 1-2 ชั่วโมง
 - น้อยกว่า 1 ชั่วโมง
2. ช่วงเวลาที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับโทรทัศน์ในวันจันทร์-ศุกร์ แบ่งเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่
 - ช่วงเช้า (6.00-8.00 น.)
 - ช่วงเย็น (16.00-18.30 น.)
 - ช่วงหัวค่ำ (18.31-20.30 น.)
 - ช่วงหลังข่าว (20.30-22.00 น.)
 - ช่วงดึก (22.00 น. เป็นต้นไป)
3. ช่วงเวลาที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับโทรทัศน์ในวันเสาร์-อาทิตย์ แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่
 - ก่อน 6.00-10.00 น.
 - 10.01-14.00 น.
 - 14.01-18.00 น.
 - 18.01-22.00 น. ขึ้นไป

4. รายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก เยาวชน และครอบครัว ที่กลุ่มตัวอย่างเคยชม ซึ่งมี 87 รายการ จากสถานีโทรทัศน์ช่อง 3, 5, 7, 9, 11 และไอทีวี โดยสำรวจจากผังรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก เยาวชน และครอบครัว ในช่วงเดือนมกราคม 2549 – เดือนกุมภาพันธ์ 2549 ดังนี้

ช่อง 3	ดาวัจฉริยะ ณรรน้อยเจ้าปัญญา แดจังกึม	คิตส์ ดับเบิลยูบี อิงลิช ออน ทัวร์	น้องใหม่ร้ายบริสุทธิ์ ครอบครัวตัวละคร
ช่อง 5	สถานีภาษา พอสอนลูก ทีวี 5 การ์ตูน สำรวจโลก โลก 360 องศา	ไอทีแฟมิลี อยากให้ลูกเก่ง สู้เพื่อแม่ พลังนักศึกษาเพื่อคุณธรรม สมุดโคจร	คิตส์เข้าครัว พิกลียเรื่องหมูๆ บ้านเลขที่5@ไทยแลนด์ เมืองไทยวาไรตี้
ช่อง 7	กระจกหกด้าน รักลูกให้ถูกทาง เจ้าขุนทอง การ์ตูนนักสู้วัยซน ต๋าสืบ ป่วนตำนานนิทานอีสป ลีลาสุภาษิต	โลกใบใหญ่ พ่อครัวตัวน้อย ลูกมดบึ่งบึ่ง เจาะสนามจูเนียร์ ขุนแผนแสนสะท้าน ตะลุยโลกจิ๋ว แรงใจไม่หมด	คลับสุขภาพ คิดดีคิดสนุก ดาดฟ้าท้าทดลอง อุลตร้าแมนคอสมอส สามก๊กมหาสนุก รักลูกทุกวัน
ช่อง 9	แรมปีเยาวชน ชิงช้าสวรรค์ โลกการ์ตูน เด็กช่างคิด ศิลปะโดนใจ เกมทศกัณฐ์ยกทัพ คุณพระช่วย กบนอกกะลา	เมืองไทยเมืองยิ้ม บัณฑิตน้อย เปิดโลกวัยซน ฟาร์มแสนสุข ฟุตฟิตฟอไฟ เกมทศกัณฐ์เด็ก จ่อโลก Biography	ของดีตจว. เพื่อนแก้ว นักประดิษฐ์ ยูเรก้า แดนสนธยา วีไอพี บันทึกโลก
ช่อง 11	ทิดขี้เจ้าหนูจอมป่วน เยาวชนคนสร้างชาติ ตามรอยคุณตา สองสหายผจญภัย บ้านเด็กดี ประตูปานเล็ก	รากแก้วประชาธิปไตย เปิดใจคิด ผจญภัยวัยคิด เชลล์ควิซ คิตส์ออนไลน์ วิทยาศาสตร์รอบตัว	ที่แสนแนลดาวรุ่งฯ ทีนทอล์คดราม่า ย้อนรอยซีเกมส์ โลกใบจิ๋ว ขบวนการนักอ่าน รักขี้โลกผ่านเลนส์

ช่อง ไอทีวี โชนนิ่ง

ผู้แล้วรวย

ต้นกล้า³

วัยชนคนมหัศจรรย์

เกมเศรษฐีเดอะแซมเปียน

Q-Twenty 20 คำถาม

5. กลุ่มตัวอย่างชอบส่วนใดของรายการเด็ก เยาวชน และครอบครัว มากที่สุด โดยให้กลุ่มตัวอย่างเรียงลำดับตามความชอบจากมาก-น้อย 3 อันดับแรก ซึ่งมีข้อความแบ่งเป็น 7 กลุ่มดังนี้

- พืชกร
- เรื่องที่เสนอในรายการ
- ช่วงต่างๆ ของรายการ
- สถานที่จัดรายการ
- มีเวลาดูในช่วงรายการออกอากาศ
- ชอบทุกส่วนของรายการ
- ชอบส่วนอื่นๆ คือ

6. กลุ่มตัวอย่างชอบเรื่องราวใดที่มีในรายการเด็ก เยาวชน และครอบครัว โดยให้กลุ่มตัวอย่างเรียงลำดับตามความชอบจากมาก-น้อย 3 อันดับแรก ซึ่งมีข้อความแบ่งเป็น 19 กลุ่มดังนี้

- เกม
- คณิตศาสตร์
- อาหารการกิน
- ความสัมพันธ์ในครอบครัว
- เพลง ดนตรี
- วิทยาศาสตร์
- ศิลปะ ประติมากรรม
- ศิลปวัฒนธรรม ความเป็นไทย
- กีฬา
- ภาษาอังกฤษ
- ช่าง เหตุการณ์
- ความรู้รอบตัว
- การแสดง
- รายการท่องเที่ยว

- สารคดี
- ภาษาไทยและสุภาษิต
- สิ่งแวดล้อม
- ผู้ใหญ่ หรือเด็กที่เป็นตัวอย่างที่ดี
- ธรรมชาติ คุณธรรม จริยธรรม การเป็นคนดีของสังคม

7. กลุ่มตัวอย่างชอบให้รายการสำหรับเด็ก เยาวชน และครอบครัว มีรูปแบบรายการอย่างไร โดยให้กลุ่มตัวอย่างเรียงลำดับตามความชอบจากมาก-น้อย 3 อันดับแรก ซึ่งมีข้อความแบ่งเป็น 8 กลุ่ม ดังนี้

- มีพิธีกรพูดคุยอย่างเดียว
- มีเด็กจากที่บ้านมาร่วมเล่นเกม หรือร่วมตอบปัญหา
- มีเด็กจากที่บ้านมาแสดงความสามารถพิเศษ
- มีการแสดงหรือการเต้นประกอบเพลงมาสอดแทรก
- มีสารคดี หรือเรื่องที่น่าสนใจเข้ามาสอดแทรก
- มีการใช้หุ่นประกอบรายการ เช่น หุ่นมือ หรือคนสวมชุดหุ่น
- มีลักษณะเป็นละคร
- มีลักษณะเป็นการ์ตูน หรือแอนิเมชัน

8. กลุ่มตัวอย่างชอบให้รายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก เยาวชน และครอบครัว มีลักษณะเนื้อหาแบบใด โดยให้กลุ่มตัวอย่างเรียงลำดับตามความชอบจากมาก-น้อย 3 อันดับแรก ซึ่งมีข้อความแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

- ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน
- สอดแทรกความรู้ด้านต่างๆ เช่น ความรู้เกี่ยวกับสัตว์ ต้นไม้ สิ่งแวดล้อม

การประดิษฐ์สิ่งของ การดูแลสุขภาพ เป็นต้น

- สอดแทรกข่าวสารความเคลื่อนไหวต่างๆ เช่น ข่าวการรับสมัครประกวดวาดภาพเกี่ยวกับการต่อต้านยาเสพติด ข่าวการเข้าค่ายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของ โครงการต่างๆ เป็นต้น

- สอดแทรกคติสอนใจ คุณธรรม จริยธรรม และหลักการดำเนินชีวิตที่ดี เช่น การทำความดี การเคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่ ความซื่อสัตย์ เป็นต้น

9. น้องชอบดูรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก เยาวชน และครอบครัว เพราะโดยให้กลุ่มตัวอย่างเรียงลำดับตามความชอบจากมาก-น้อย 3 อันดับแรก ซึ่งมีข้อความแบ่งเป็น 9 กลุ่ม ดังนี้

- ได้เพิ่มพูนความรู้ทางด้านวิชาการ เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษา อังกฤษ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เป็นต้น
- ได้เพิ่มพูนประสบการณ์และความรู้รอบตัวด้านต่างๆ
- ได้ฝึกฝนทักษะด้านต่างๆ เช่น การคิดเลข ภาษา การประดิษฐ์ ศิลปะ การร้องเพลง
- ได้ทราบข่าวคราวความเคลื่อนไหวของเพื่อนในวัยเดียวกัน
- รูปแบบรายการน่าสนใจ และชวนให้ติดตาม
- ชอบพิธีกร ผู้ดำเนินรายการ หรือตัวแสดง
- จะได้สามารถพูดคุยกับเพื่อนๆ ได้
- ทำให้เกิดความรู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลิน
- ได้มีส่วนร่วม เช่น ตอบคำถามไปด้วยขณะที่นั่งดูรายการประเภทแข่งขันตอบปัญหา หรือเกมโชว์

10.กลุ่มตัวอย่างชอบให้รูปแบบรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก เยาวชน และครอบครัวเป็นอย่างไร โดยให้กลุ่มตัวอย่างเรียงลำดับตามความชอบจากมาก-น้อย 3 อันดับแรก ซึ่งมีข้อความแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

- มีหลายๆ รูปแบบผสมกันใน 1 รายการ เช่น รายการมีทั้งสารคดี ละคร การ์ตูน และเด็กมาเล่นเกมการแข่งขันต่างๆ เป็นต้น
- มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น มีเด็กมาเล่นเกมอย่างเดียว สารคดีอย่างเดียว

3. การวัดการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่มีต่อรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว

ผู้วิจัยได้กำหนดการให้คะแนนการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวนั้น ผู้วิจัยได้แบ่งเกณฑ์การให้คะแนนโดยให้ แต่ละหน่วยคะแนนมีช่วงเท่าๆ กัน ดังนี้

ข้อความเชิงบวก				ข้อความเชิงลบ			
มากที่สุด	ได้	5	คะแนน	มากที่สุด	ได้	1	คะแนน
มาก	ได้	4	คะแนน	มาก	ได้	2	คะแนน
ปานกลาง	ได้	3	คะแนน	ปานกลาง	ได้	3	คะแนน
น้อย	ได้	2	คะแนน	น้อย	ได้	4	คะแนน

น้อยที่สุด ได้ 1 คะแนน น้อยที่สุด ได้ 5 คะแนน

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ยได้ ดังนี้

เกณฑ์

การแปลความหมาย

0.00-1.50	ปริมาณการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด
1.51-2.50	ปริมาณการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
2.51-3.50	ปริมาณการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
3.51-4.50	ปริมาณการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
4.51-5.00	ปริมาณการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ผู้วิจัยได้ประมวลการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากกรอบแนวคิดทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ (Uses and Gratifications) การทบทวนวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการกำหนดข้อคำถามการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรฐานการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว มาประยุกต์ร่วมกับเกณฑ์มาตรฐานรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก เยาวชน และครอบครัว ที่ทางคณะทำงานเพื่อเตรียมการดำเนินงานตามนโยบายการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว กำหนดไว้ จึงได้ข้อคำถามเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก ตามมาตรฐานการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ออกเป็น 29 ข้อคำถาม ดังนี้

- มีการอบรมสั่งสอน หรือแนะนำให้ทำดีและเป็นคนดีของสังคม
- ทำให้ได้ข้อคิด คติสอนใจ คำสอน ต่างๆ เช่น ทำดีได้ดี ความอิจฉาริษยาเป็นสิ่งไม่ดี
- ทำให้รู้จักแยกแยะว่าเรื่องใดดี หรือไม่ดี
- ส่งเสริมให้สนใจใฝ่รู้แต่สิ่งที่ดีและเป็นประโยชน์กับตนและสังคม
- ส่งเสริมให้มีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่น
- เมื่อชมแล้วรู้สึกว่าการแต่งตัวโป๊ หรือใส่สายเดี่ยวเดินไปที่สาธารณะเป็นสิ่งที่เหมาะสมสำหรับสังคมปัจจุบัน

สมสำหรับสังคมปัจจุบัน

- ส่งเสริมให้น้องรู้จักประหยัด อดออม
- ทำให้รู้สึกละอาย เกรงกลัวต่อบาปกรรม และการทำผิด
- ส่งเสริมให้เป็นคนมีเหตุผล
- ทำให้นำรับสาระความรู้มาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

- ช่วยในการฝึกฝนการใช้สมองและทักษะด้านต่างๆ เช่น ฝึกคิดเลขเร็ว ฝึกความจำ เป็นต้น

- คิดว่าภาพโหดร้าย รุนแรงในรายการเป็นเรื่องปกติ ธรรมดา

- ทำให้ได้เพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการเกี่ยวกับการเรียนมากขึ้นจากที่เรียนในห้องเรียน

- ทำให้มีความรู้รอบตัวเพิ่มมากขึ้น มีประสบการณ์ด้านต่างๆ นอกเหนือจากวิชาที่เรียน

- ส่งเสริมให้กล้าแสดงออก และทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นมากขึ้น

- ส่งเสริมให้เกิดความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และจินตนาการ

- เมื่อชมแล้วรู้สึกว่าคุณที่สูบบุหรี่ หรือดื่มแอลกอฮอล์ จะดูเท่ ดูดี และดูทันสมัย

- ทำให้คลายเครียดจากการเรียนและลดความน่าเบื่อจากกิจกรรมอื่นๆ

- ทำให้สามารถไปคุยกับพ่อแม่ เพื่อน และคนอื่น แล้วนำมาพูดคุยแสดงความคิดเห็นกัน

- มีการสร้างแบบอย่างที่ดีให้แก่น้อง เช่น นำคนที่ประสบความสำเร็จด้านต่างๆ มาแนะนำ และเป็นตัวอย่างแก่น้อง

- มีการปลูกฝังทัศนคติทางเพศที่ถูกต้องแก่น้อง เช่น ไม่ควรชิงสุกก่อนห่าม ผู้หญิงควรรักนวลสงวนตัว ผู้ชายควรให้เกียรติผู้หญิง เป็นต้น

- ส่งเสริมการดำเนินชีวิตให้อยู่ในศีลธรรมอันดี
- นำเรื่องราวที่ดีในรายการไปใช้เป็นแบบอย่างในการปฏิบัติตน
- เมื่อชมแล้วรู้สึกว่าการพูดคำหยาบไม่ใช่เรื่องผิด
- ส่งเสริมให้ใส่ใจการออกกำลังกาย
- ให้รู้จักห่างไกลจากยาเสพติด
- ส่งเสริมให้รู้จักดูแลรักษาสุขภาพอนามัย
- ใช้ประโยชน์ในการรู้จักเลือกทานอาหารที่ดีมีประโยชน์ต่อร่างกาย
- ไม่รู้สึกอายหรืออึดอัด เมื่อเห็นภาพที่ส่อไปในทางเพศ หรือความสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสม เช่น กอด จูบ หรือฉากโป๊

การทดสอบเครื่องมือในการศึกษา

ผู้วิจัยได้ทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถาม ก่อนนำแบบทดสอบไปเก็บข้อมูลจริงด้วยวิธีการ ดังนี้

1. ทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาโครงสร้างแบบสอบถาม (Construct Validity) เนื้อหาและภาษาที่ใช้
2. ทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยใช้การหาค่าความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามด้วยวิธีแอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาช (Cronbach) ด้วยสูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{n [1 - \sum si^2]}{n - 1}$$

เมื่อ α = ค่าสัมประสิทธิ์ของความน่าเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด

$\sum si$ = ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนที่วัดได้ในแต่ละข้อ

si^2 = ค่าความแปรปรวนของคะแนนจากคำตอบทุกข้อ

n = จำนวนข้อคำถามหรือจำนวนรายการทั้งหมดที่ใช้วัด

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้เด็กนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 30 คน ได้ตอบก่อน หลังจากนั้นจึงนำผลที่ได้มาทดสอบความน่าเชื่อถือ ซึ่งค่าความเชื่อถือที่ได้ คือ 0.8596 ดังนั้นคำถามในแบบสอบถามนี้สามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะเป็นผู้เก็บรวบรวมด้วยตนเอง โดยการแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างกรอกแบบสอบถามเอง (Self-administered) ตามโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ในช่วงวันที่ 4 มกราคม 2549 – 28 กุมภาพันธ์ 2549 จากนั้นจะนำแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจความสมบูรณ์ และนำข้อมูลที่ได้มาดำเนินการ ดังนี้

1. ลงรหัส (Coding) ในแบบสอบถามทุกฉบับ เพื่อเปลี่ยนสภาพข้อมูลให้อยู่ในรูปสัญลักษณ์ที่เครื่องคอมพิวเตอร์คำนวณได้
2. นำข้อมูลที่บันทึกไว้มาประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows Version 11.5 และนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ (Print-out) มาแปลลงความหมายแล้วบันทึกข้อมูล

การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

ผู้วิจัยจะทำการตรวจสอบความถูกต้อง และสมบูรณ์ของข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา หากแบบสอบถามใดไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจะไม่นำแบบสอบถามฉบับนั้นๆ มาใช้

กรรมวิธีทางข้อมูล

หลังจากตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของแบบสอบถามทั้งหมดแล้วผู้วิจัยได้ดำเนินการกรรมวิธีทางข้อมูลเพื่อเสนอผลการวิจัย ดังนี้

1. ทำการลงรหัส (Code) ข้อมูลในแบบสอบถามตามคู่มือลงรหัสที่กำหนดไว้
2. นำข้อมูลทีลงรหัสในแบบสอบถาม ไปลงรหัสข้อมูลในแบบบันทึกการลงรหัส (Coding Sheet)
3. บันทึกข้อมูลจากแบบบันทึกการลงรหัสในเครื่องคอมพิวเตอร์แล้วนำไปประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSS for Windows

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของข้อมูลที่ได้แก่ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเด็ก พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว และการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และ ครอบครัวของเด็ก
2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติขั้นสูง เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยเลือกใช้สถิติต่างๆ ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเด็ก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว

ตัวแปรต้น ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเด็ก ได้แก่

1. ประเภทของโรงเรียน (เอกชนหรือรัฐบาล) มีระดับการวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale)
2. เพศ มีระดับการวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale)
3. อาชีพของผู้ปกครอง มีระดับการวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale)
4. การศึกษาของผู้ปกครอง มีระดับการวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale)
5. รายได้เฉลี่ยของครอบครัว มีระดับการวัดแบบอันดับ (Ordinal Scale)

ตัวแปรตาม พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ได้แก่

1. ความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ของกลุ่มตัวอย่าง มีระดับการวัดแบบอันดับ (Ordinal Scale)
2. ระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ของกลุ่มตัวอย่าง มีระดับการวัดแบบอันดับ (Ordinal Scale)
3. สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว มีระดับการวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale)
4. ลักษณะการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ของกลุ่มตัวอย่างมีระดับการวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale)
5. บุคคลที่กลุ่มตัวอย่างมักร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว มีระดับการวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale)

เนื่องจากตัวแปรต้นและตัวแปรตามเป็นตัวแปรเชิงคุณภาพ 2 ตัวแปร จึงใช้การทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรเชิงคุณภาพ 2 ตัวแปร คือ Chi-square ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

สมมติฐานข้อที่ 2 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเด็ก มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว

ตัวแปรต้น ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเด็ก ได้แก่

1. ประเภทของโรงเรียน (เอกชนหรือรัฐบาล) มีระดับการวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale)
2. เพศ มีระดับการวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale)
3. อาชีพของผู้ปกครอง มีระดับการวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale)
4. การศึกษาของผู้ปกครอง มีระดับการวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale)
5. รายได้เฉลี่ยของครอบครัว มีระดับการวัดแบบอันดับ (Ordinal Scale)

ตัวแปรตาม การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก ตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว มีระดับการวัดแบบช่วง (Interval Scale)

จึงเลือกใช้สถิติ ดังนี้

1. ใช้การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยประชากร 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Samples T - test)
2. ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way Analysis of Variance หรือ ANOVA) ซึ่งเป็นเทคนิคการวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยประชากรมากกว่า 2 กลุ่ม และหากพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ จะทำการทดสอบต่อว่า คู่ใดที่แตกต่างกันด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple comparison) ซึ่งแบ่งเป็น 2 ลักษณะ นั่นคือ ถ้าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างเท่ากันจะใช้วิธีการทดสอบผลต่างนัยสำคัญ (Least Significant Difference : LSD Test) แต่ถ้าพบว่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างไม่เท่ากัน ผู้วิจัย จะทำการทดสอบโดยใช้สถิติ Dunnett C

สมมติฐานข้อที่ 3 พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว

ตัวแปรต้น พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ได้แก่

1. ความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ของกลุ่มตัวอย่าง มีระดับการวัดแบบอันดับ (Ordinal Scale)

2. ระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ของกลุ่มตัวอย่าง มีระดับการวัดแบบอันดับ (Ordinal Scale)

3. สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว มีระดับการวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale)

4. ลักษณะการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ของกลุ่มตัวอย่างมีระดับการวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale)

5. บุคคลที่กลุ่มตัวอย่างมักร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว มีระดับการวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ตัวแปรตาม การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว มีระดับการวัดแบบช่วง (Interval Scale)

จึงเลือกใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance หรือ ANOVA) ซึ่งเป็นเทคนิคการวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยประชากรมากกว่า 2 กลุ่ม สำหรับสมมติฐานที่ 3 และหากพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ จะทำการทดสอบต่อว่าคู่ใดที่แตกต่างกันด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple comparison) ซึ่งแบ่งเป็น 2 ลักษณะ นั่นคือ ถ้าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างเท่ากันจะใช้วิธีการทดสอบผลต่างน้อยสำคัญ (Least Significant Difference : LSD Test) แต่ถ้าพบว่า ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างไม่เท่ากัน ผู้วิจัยจะทำการทดสอบโดยใช้สถิติ Dunnett C